

tisk side havde haft til hensigt, at en sådan fremgangsmåde skulle erstatte de bilaterale forhandlinger. Fra britisk side tilbagevistes endvidere beskyldningerne for krænkelse af den neutrale zone og spansk luft- rum. Storbritannien måtte bestemt benægte, at en indlemmelse af Gibraltar i Spanien kunne karakteriseres som „afkolonisering“. Det var af tidligere petitionærers udtalelser klart, at de ikke ønskede en indlemmelse i Spanien, men at de fortsat ville opretholde en eller anden forbindelse med Storbritannien. Gibraltar var endvidere ved traktat britisk og ikke en del af Spanien; der var derfor ikke tale om krænkelse af Spaniens territoriale integritet.

De *kommunistiske* repræsentanters indlæg var alle koncentreret om basespørgsmålet. De *latinamerikanske* lande gik i deres indlæg uforbeholdent ind for de spanske synspunkter. På baggrund af Spaniens holdning i forholdet til dets afrikanske koloniområder indtog de *afro-asiatiske* lande en velvillig indstilling over for de spanske synspunkter.

Efter debattens afslutning hørtes to petitionærer, Sir Joshua Hassan, Gibraltars førsteminister, og Mr. Peter Isola, oppositionspartiets leder, som dog bl. a. på grund af de spanske restriktioner er gået i „regeringssamarbejde“ med Sir Joshua. Disse gentog deres i koloniudvalget tidligere fremførte synspunkter, hvorefter det måtte være Gibraltars befolkning, som traf afgørelse om områdets fremtid, og at en eller anden form for forbindelse med Storbritannien måtte opretholdes.

Udvalget vedtog den 17. december en *resolution*, der *beklager* forsinkelsen i afkoloniseringsprocessen, for så vidt angår Gibraltar, og *opfordrer* de to parter til — under hensyntagen til den stedlige befolknings ønsker — at fortsætte deres forhandlinger om afkoloniseringen af Gibraltar. Sætningen om hensyntagen til befolkningens ønsker indsattes efter høringen af petitionærerne på forslag af Sierra Leone. Resolutionen vedtoges med 78 stemmer for, ingen imod, medens 12 afstod (de kommunistiske lande, Frankrig, Mexico, Portugal og Sydafrika). De kommunistiske lande afstod med den begrundelse, at resolutionen ikke indeholdt en fordømmelse af basens tilstedeværelse.

Resolutionen (res. 2231) vedtoges i plenarforsamlingen den 20. december med 101

stemmer for, ingen imod, medens 14 afstod (samme stemmemønster som i udvalget).

4. udvalgs beretning: A/6628.

Små territorier i Atlanten, Det karaiske Hav samt Stillehavet.

(Dagsordenens punkt 23).

På samme måde som under 20. Generalforsamling behandlede 4. udvalg i år en lang række mindre ø-territorier i Atlanten, Det karaiske Hav samt Stillehavet under ét.

Debatten forløb i store træk som sidste år; de latinamerikanske lande koncentrerede på ny deres indlæg om Falklandsøerne — og endvidere om Gibraltar, jfr. særskilte afsnit herom; de kommunistiske indlæg var alle koncentreret om især Guam samt i øvrigt om de territorier, hvorpå det hævdedes, at baser var etableret eller kunne tænkes etableret.

Mauritius, Seychellerne og St. Helena blev i modsætning til sidste år ikke genstand for behandling i en særskilt resolution eller for særlig omfattende drøftelse. Det kan i denne forbindelse anføres, at der udvises bemærkelsesværdig ringe interesse for det fra Mauritius i efteråret 1965 udskilte territorium, The British Indian Ocean Territory, en række koralatoller uden nogen fast beboelse, på hvilke der eventuelt vil blive oprettet en fælles britisk-amerikansk base.

For udvalget forelagdes et *resolutionsforslag* vedrørende de 25 ø-territorier, som ikke blev behandlet selvstændigt i resolutionsform. Forslaget udtrykker (præambulære par. 4) dyb alvor ved oplysningerne i koloniudvalgets beretning om fortsættelsen af en politik fra de administrerende magters side, der bl. a. har til hensigt at ødelægge visse områders territoriale integritet og sigter på oprettelsen af militære baser og installationer i omgælse af relevante Generalforsamlingsresolutioner. I præambulære § 5 beklages de administrerende magters nægtelse af at modtage besøgsmissioner. I den operative del (par. 4) gentages erklæringen om, at ethvert forsøg på at ødelægge koloniområders territoriale integritet samt oprettelse af militærbaser er stridende mod pagten og kolonideklarationen. I § 5 op-